

Mio min Mio – prata med bokens karaktärer

Lässtrategier för att förstå och tolka texter från olika medier - Svenska/Svenska som andraspråk, Årskurs 4-6

Syfte

Förra veckan fick eleverna som jag läser *Mio, min Mio* ihop med, i uppgift att skriva frågor till Mio, Jum-Jum och Nonno. "Som om vi hade dem här nu, och kunde prata med dem?" undrade en elev. "Ja, precis så." Det blev ytterligare ett sätt för mig att få syn på deras tankar om texten och det gav mig bekräftelse på att alla förstod. Lektionen efter skulle vi använda oss av frågorna i ett muntligt arbete där eleverna skulle få chansen att gestalta bokens karaktärer.

Frågor till Mio:	Frågor till Jum-Jum:	Frågor till Nonno!
Mär du bra i Landet i fjäran?	Gillar du Mio och Nonno ???	Kan jag också få en flöjt?
Varför har du en häst och varför inget annat?	Vad heter dina föräldrar?	Varför vill du att jobba som Lopa?
Hur kommer jag till landet i fjäran?	Var det kul att rida med Mio och Mitammis?	Rolig var vara vallpojke?
Hur du kommer till Land där din pappa?	tyckte du att Mio var bra på att rida.	Spela något instrument Sötulom flöjt?
Är du rädd för Kato?	Kan vi vara vänner?	Tyckte du om Mio och Jum-Jum?
Vad tycker du mest om i Landet i fjäran?	Är du rädd för Kato?	Varför är du en vallpojke?
Vad är stäm har du varit mest rädd för, i Landet i fjäran?	känner du någon som heter Benta?	Vilka är var dina föräldrar?

Läraren reflekterar

En i sanning lärande, språkande och rolig lektion som vi kommer att göra om! Fler tankar efter lektionen finns längre ned.

Metod och exempel

Eleverna fick sitta på rad framför dörren, med en liten yta framför lämnad tom. Jag förklarade att jag skulle gå ut ur klassrummet och när jag strax knackade på, skulle jag inte vara Sara längre, utan någon annan.

När jag kom in fick jag genast frågan: "Vad heter du?" Jag berättade att jag hette Nonno. Alla elever började att ställa sina frågor till mig. Frågepappret låg framför dem på golvet, men rätt snart började de improvisera frågor utifrån mina

svar. Efter en liten stund sa jag att jag var tvungen att gå vidare med mina får och lämnade rummet.

När jag kom in igen frågade jag om någon av eleverna ville låtsas att de var någon av pojkarna. I stort sätt alla ville prova att gå in i en roll – och som de gjorde det! De svarade på frågor och berättade både utifrån texten och utifrån sin egen fantasi. De använde alla möjliga språkliga resurser för att få fram det de ville; kroppsspråk, miner, kodväxling och svenska på en mycket hög nivå. Och en av Jum-Jum-gestalterna dansade till och med. Elever som vanligtvis är lite blyga, blommade upp och pratade som aldrig förr. Både jag och kompisarna var överväldigade! En av de yngre eleverna kom in på alla fyra – som Miramis så klart – och vi kunde få reda på hur det kan vara att vara häst på Gröna ängars ö.

När alla som ville hade fått testa att vara någon av pojkarna, viskade en elev till mig: "Kan inte någon testa att vara tant Edla eller farbror Sixten?" "Så klart! Vill du?" Och det var verkligen tant Edla som kom in genom dörren; arg, högdragen, irriterad. Frågorna som ställdes till henne var mycket gripande, exempelvis: "Varför tycker du inte om barn?" "Varför har du ett barn, när du inte tycker om honom?" "Varför är du så arg och skriker hela tiden?"

Svaren visade att eleven som gestaltade tant Edla verkligen hade gjort texten till sin egen. Vi fick veta att hon hade Bosse för att hon fick pengar av samhället för att ta hand om honom och att hon ville ha pengarna för att kunna shoppa, fika och äta gott. En av eleverna, som i tant Edlas tycke, ställde en för uppstudsiga fråga, skickades till skamvrån.

Lärarens reflektioner efter lektionen

I slutet av lektionen frågade jag eleverna vad de trodde att jag hade för syfte med upplägget och vad de själva tyckte. Alla sa att de tyckte att det var roligt och flera påpekade att man lär sig bättre när man har roligt. De tyckte också att det var bra att få träna sig på att prata fritt och att formulera frågor och svar. Några elever sa att det var intressant att leva sig in i karaktärerna och att de nu tyckte att de kände dem bättre. En elev menade att lektionen var bra som repetition av ord från texten och att han nu förstod texten bättre.

När de var på väg ut viskade jag till den elev som endast ställt frågor och inte själv dramatiserat: "Nästa gång vi gör det här, kanske du provar att ta en roll?" "Ja, jag vill!"

Lgr 11 Förmåga*

Läsa och analysera skönlitteratur och andra texter för olika syften. Formulera sig och kommunicera i tal och skrift.

Centralt innehåll*

Lässtrategier för att förstå och tolka texter från olika medier samt för att urskilja texters budskap, både de uttalade och sådant som står mellan raderna. Berättande texters budskap, språkliga drag och typiska uppbyggnad med parallellhandling och tillbakablickar, miljö- och personbeskrivningar samt dialoger.

Kunskapskrav*

Eleven kan läsa skönlitteratur och sakprosatexter för barn och ungdomar med **mycket gott flyt** genom att använda lässtrategier på ett **ändamålsenligt och effektivt** sätt. Dessutom kan eleven, utifrån egna erfarenheter, tolka och föra **välutvecklade och väl** underbyggda resonemang om tydligt framträdande budskap i olika verk samt på ett **välutvecklat** sätt beskriva sin upplevelse av läsningen.

* årskurs 4-6